
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2018

Bratři a sestry,

opět tu máme Advent, dobu přípravy na příchod. Markovo evangelium vyzývá k velké bdělosti:

„Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno; aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde. Co vám říkám, říkám všem: Bděte!“ (Mk 13,33-37)

Pán vyzývá k bdělosti. Jeho výzva jistě neplatí jen pro učedníky, ale i pro mě... Pane, pomoz mi, abych nepropadl únavě, ochablosti či rezignaci... Chci připravovat své srdce, abych tě v den tvého příchodu mohl přijmout s radostí a beze strachu! Jeden bratr ochabl ve své snaze žít podle evangelia. Nedokázal se z tohoto stavu vzbudit. Šel tedy na radu k jednomu starci. Ten mu uvedl takovýto příklad: „Jeden člověk měl pole, ale zanedbával ho a ono leželo ladem. Zarostlo rákosím a trním. Později se však rozhodl znovu je obdělat, a řekl svému synovi: ‚Běž vyčistit to pole.‘ I šel je syn vyčistit, ale když viděl to množství rákosu a trní, ztratil odhodlání a chuť do práce a řekl si: ‚Tento úkol nikdy nedokážu vyplnit!‘ Leh si tam a usnul. Tak to dělal po mnoho dní. Nakonec přišel jeho otec podívat se, co už udělal, a zjistil, že ještě ani nezačal. Proto se ho zeptal: ‚Co to, že jsi zatím ještě nic neudělal?‘ A mladík otci odpověděl: ‚Vždycky, hned když jsem přišel pracovat, otče, a podíval se na to množství rákosu a trní, zarmoutil jsem se, natáhl se na zem a usnul.‘ Tu mu jeho otec řekl: ‚Synu, obdělej každý den místo na šířku svého lůžka, a tak bude tvé dílo postupovat a ty při tom neochabneš.‘ On poslechl a udělal to tak. Za krátký čas bylo poličko vyčištěné. Tak tedy i ty, bratře, pracuj krok za krokem a neochabneš. Bůh tě pak uvede svou milostí znovu do pořádku, jak jsi býval.“ Bratr tak našel pokoj a dělal s Kristovou pomocí pokroky. (Převzato z: Petr Karas, Průvodce adventem 2002, Apoftegmata, VII/49)

Bratři a sestry, přeji Vám všem požehnané prožívání adventní doby. Každý den je potřeba obdělat kousek.

Váš otec Jan

Milí farníci,

nestihl jsem dodat poděkování do minulé závěrky časopisu, proto vám tady děkuji za pomoc i účast při oslavě svého třicátého výročí kněžství. Děkuji také za dar, který jsem při této příležitosti od vás dostal, peníze na liturgický oděv, nebo duchovní cvičení. Už jsem si koupil novou albu a ještě mi na duchovní cvičení hodně zbylo. Při slavnosti apoštolů Petra a Pavla jsem v kázání četl příběh a ten teď přikládám, jak jsem některým slíbil, protože nám může osvětlit cosi o tom, že přes svoji hříšnost, nehodnost a neschopnost jsme povoláni do služby v církvi a farnosti. Naše reakce typu: „Já? To si děláte legraci, jak bych mohl já být ve službě, jsem nesmělý, stydlivý, nejsem tvořivý, nemám znalosti, nemám rád konflikty, neumím tohle či tamto, nejsem reprezentativní typ...“ je překonávána Ježíšem – zakladatelem církve, který potřebuje naši službu. Nechává svoje společenství v ruce obyčejných a slabých lidí.

Jindřich Kotvrda

Dva papežové

Psal se rok 1770 a v malém italském kostele se připravovali dva ministranti na svátostně požehnaní. Annibale Della Genga a Francesco Castiglioni vstoupili do sakristie, oblékli své alby a vzali těžké mosazné svícny. A pak se začali dohadovat.

Hádali se o to, kdo bude stát při průvodu po pravici kněze. Jejich handrkování se vystupňovalo do závodů v překřikování. Vyděšení farníci obraceli hlavy ke vstupu do kostela, aby viděli ten rozruch a v té chvíli se to stalo:

Castiglioni udeřil Della Gengu svým svícnem po hlavě.

Z hlavy Della Genga kapala krev a oba kluci začali jeden do druhého vrážet. Šokovaní farníci křičeli: „Vyhoďte je! Vyhoďte je!“ Kněz bylo trapně a tak kluky chytil, odvedl ke dveřím a vyhodil je z kostela.

A nyní skok o několik desetiletí dopředu, do roku 1825. Půl miliónu lidí se shromáždilo v Římě na oslavu velkého jubilea. Jubilejní rok se konal každých 25 let a jeho velkým završením bylo otevření svaté brány v bazilice sv. Petra. Papež tradičně zaklepal třikrát na dveře velkým stříbrným kladivem a zazpíval: „Otevřete mi brány spravedlnosti!“ Při třetím zaklepání se brána otevřela a papež vedl lid skrze ni. Mělo to bohatou symboliku: poutníci z celého světa se vraceli domů do Chrámu následující hlavu církve do velké *porta fidei*, „brány víry.“

Tento jubilejní rok před tisíci poutníky procházel kardinál Della Genga k bráně. Bylo to padesát pět let po incidentu se svícnem. Už to ale nebyl kardinál Della Genga. Byl to papež Lev XII. Když se blížil k bráně, obrátil se ke kardinálovi vedle sebe – kardinálovi Castiglioni – a říká: „Podej mi kladívko.“

Castiglioni odpověděl s lišáckým úsměvem: „Tak jak jsem ti tehdy podával ten svícen?“

Překvapivě, o čtyři roky později následoval Castiglioni svého přítele a sám se stal papežem, zvolil si jméno Pius VIII.

Kdybyste tehdy tohle řekli někomu z farníků v lavicích v roce 1770, že vzadu v kostele mají dva budoucí papeže, vysmáli by se vám: „Tihle dva kluci, kteří se strkají a tlučou svícny? Děláte si legraci.“

<https://brandonvogt.com/two-popes/>

Život ve farnosti

5. 12. Svátek sv. Mikuláše

Mše svatá zaměřená na děti v 18 hodin. Po skončení mše čeká děti mikulášská nadílka.

8. 12. Slavnost Panny Marie, počatí bez poskvrny prvotního hříchu

Mše svatá ráno v 6:30

21. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

Mše svatá v 18 hodin

24. 12. Štědrý den, vigilie Narození Páně

Mše sv. pro rodiny s dětmi v 16 hodin

Půlnoční mše svatá ve 23 hodin

* * *

Mše svaté za nemocné

- 8. prosince

Mše svaté za zemřelé

- 22. prosince

Mše svaté na úmysly dárců

- 15. prosince

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 13. 12. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 15. 12., začátek ve 20.00.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 20. 12. po mši svaté na faře.

Večer chval

- v sobotu 1. 12. od 20 hodin.

Roráty a snídaně pro děti

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou v sobotu 22. 12. v 6.30 ráno.

V Adventu zveme všechny děti na rorátní mše svaté vždy v 6:30, zvláště v sobotu 8., 15. a 22. prosince, kdy po skončení mše sv. bude na fa-

ře pro děti připravena snídaně. Po snídani bude probíhat zkouška dětské scholičky na Vánoce.

Adventní koncerty v našem kostele

9. 12. v 15.00 – žáci ZUŠ Universum

11. 12. v 18.00 – účinkuje Janáčkovovo kvarteto, pořádá ÚMČ Řečkovice-M.Hora

Předvánoční svátost smíření

15. 12. od 15 do 18.30 - zpověď v Kr. Poli.

19. 12. od 17.00 - zpověď pro děti.

20. 12. od 16.00 do 19.30 - více zpovědníků v našem kostele.

Betlémské světlo

Do naší farnosti bude světlo přineseno při mši v pátek 21. 12. v 18 hod.

Pro Betlémské světlo si můžete přijít na Štědrý den od 10 do 11 hodin do kostela a na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu kříži na řečkovickém hřbitově.

Sbírka na pomoc potřebným

Na 2. neděli adventní, tedy 9. 12. 2018, uspořádáme v naší farnosti sbírku na pomoc rodinám v tíživé ekonomické situaci. Je možné pomoci jak finančně, tak i materiálně.

Letos se budou vybírat pouze trvanlivé potraviny a drogerie. Pokud by někdo chtěl darovat něco dalšího, může se domluvit s paní Pilero-
vou na telefonu - 606 403 850

Sbírka proběhne ve farní herně od 8 do 11:30.

Věci budou doručeny konkrétním rodinám prostřednictvím neziskové organizace BAKHITA. Děkujeme!

Diecézní akce

Přehled adventních a vánočních akcí nejen v naší diecézi najdete na portálu www.krestanskevanoce.cz

Vánoce v našem kostele

24. 12. Vigilie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16.00 hod.
půlnoční mše sv. ve 23.00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26. 12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
žehnání vína

30. 12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
obnova manželských slibů

31. 12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17 hodin
od 23.30 adorace

Prohlídka betlémů v kostele bude možná 25. a 26. prosince, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny vždy půl hodiny přede mší svatou.

* * *

Živý betlém a zahájení tříkrálové sbírky bude

1. ledna v 17 hodin u kostela.

* * * * *

19. farní ples se bude konat 26. ledna 2019 v řeckovické sokolovně.

* * * * *

Pozvánka na MV

Pánové,
dokážete si představit autoservis, kde byste dostali při každé návštěvě teplé jídlo, k tomu pítí, moučník a kafe, auto byste si na základě profesionální instruktáže opravovali sami, jen byste k tomu měli veškeré vybavení a techniku? Ostatně co je komu do toho, co mám kde v autě špatně nebo co se mi s ním nepovedlo?

Zatím takový neznám, vím, že auto do servisu dát musím, ale popravdě, moc se mi nechce. Být několik dní bez něj, navíc s nejistotou, co vám s ním provedou nebo co zase najdou.

V servisu to tak nebývá, ale v kurzu MV to tak je každý večer. Dostanete teplou večeři, veš-

keré potřebné nástroje a do vašeho manželství vám nikdo povídat nebude, ať se bude probírat jakékoli téma.

Chcete-li udělat manželce radost, a to se v období Vánoc hodí, můžete jí darovat pozvání na Manželské večery. Dáte jí najevo, že Vám na vašem manželství záleží, že stojíte o to, abyste si rozuměli, a navíc máte jistotu osmi teplých večerů.

Začínáme ve čtvrtek 10. ledna 2019 od 18:30 hod. Hlíďte si letáčky v kostele a nepameneňte se včas přihlásit, bývá brzy plně obsazeno. A pokud nechcete čekat, můžete si místo předem rezervovat na

manzelske.vecery.reckovice@email.cz

Za tým MV David Kasan

Farní společenství seniorů - 2019

Téma: Naše cesty, prožitky a poznání, co nás oslovilo.

17. 1. CESTA ZA POZNÁNÍM

MOTTO: Je dobré vykročit a jít za dosud nepoznaným.

21. 2. MOJE RODIŠTĚ

MOTTO: Návrat do dětství.

21. 3. FATIMA

MOTTO: Fatima naše naděje.

25. 4. MEDŽUGORJE

MOTTO: Zpovědnice světa.

23. 5. KALENBERG

MOTTO: Zázraky se dějí každý den.

20. 6. MODLITBA

MOTTO: Odvěký odkaz předků.

19. 9. ŽIVOT NA ZÁMKU

MOTTO: Vzpomínky ze života.

17. 10. SVATÝ ŠARBEL MACHLÚF

MOTTO: Velikán prostoty.

21. 11. ŽALMY

MOTTO: Jejich důležitost pro současnost.

19. 12. DUCHOVNÍ, KTEŘÍ MĚ OSLOVILI

MOTTO: Vzpomínka na kněze.

„Na světě je dost pro všechny. Stačí mít oči k vidění, srdce k milování a ruku, kterou to všechno přivíneme k sobě.“

Lucy Maud Montgomeryová

Milé farní společenství,
v lednu to bude již pět roků, co se na faře začalo scházet naše farní společenství seniorů. Nejsme společenstvím uzavře-ným, a proto nabízíme každému ze seni-orů, komu je smutno, tíží ho samota, chce se obohatit o nové poznatky, chce prožít chvíle radosti z přátelství, chvíle s modlitbou, aby určitě přišel mezi nás.

Recept na dlouhý a hezký život si píše každý sám, vždyť „být šťastným a druhého učinit šťastným“, to je úloha člověka.

Jana Suchánková

Vánoční kytice

Milí spolufarníci,
již několik desetiletí zdobí po Vánocích oltář Svaté rodiny kytice, kterou rodiny naší farnosti symbolicky vzdávají své díky.

Pokud vím, první, kdo se o tuto kytici staral, byla paní Kosmáková, maminka naší Helenky, která se obětavě stará o květinovou výzdobu našeho kostela. Poté tuto „starost“ převzala

maminka mého manžela paní Marie Součková, která ji před mnoha lety předala mně. Tuto tradici se nám ale v posledních letech daří udržovat jen díky štědrosti pěti rodin. A protože si myslím, že každá

rodina má za co děkovat, byla by škoda, kdyby tato tradice zanikla. Proto máte po celou adventní dobu možnost na kytici přispět. Stačí třeba dvacka, podle vašich možností. Přispět můžete v neděli po ranní mši přímo mně nebo peníze poslat po někom ze Sboru věčně mladých. Váš příspěvek se ke mně určitě dostane.

Věřím, že i po letošních Vánocích bude oltář Sv. rodiny ozdoben kyticí od nás všech.

Milada Součková

Děti na mši svaté

Byl jsem svědkem několika, ne zrovna příjemných, poznámek na přítomnost dětí na mši svaté. Pravda, poněkud hlučnějších a pohyblivějších dětí. Ale zamrzelo to. Já mám děti na mši rád. To jejich hemžení a brebentění mi paradoxně pomáhá mši lépe prožít. Beru to tak, že děti v kostele znamenají pro církev budoucnost – když rodiče s dětmi do kostela nepřijdou, bude ten kostel za nějaký čas prázdný. A kromě toho při křtu přece děti přijímáme do svého společenství. Ne až se budou chovat spořádaně a dospěle, ale hned, se všemi těmi dětskými projevy, mezi které pláč, povídání a pobíhání prostě patří.

Jsou ale lidé, které projevy dětí ruší. Bylo by snadné jim naznačit, že mají spoustu možností, jak prožít mši svatou bez dětí, že? Ale farní společenství je rodina. A v rodině by měla být vzájemná úcta a respekt. Každé dítě má svůj temperament, své přednosti i nedostatky. Ale to, jak se chová v kostele, určují rodiče. A tím, jak své dítě usměrňují, tuto úctu a respekt projevují. Jasně, prcek nevydrží sedět celou hodinu spořádaně na místě. Ale musí pobíhat volně po celém kostele? Někdy potřebuje povídat. Ale fakt by nešlo zkusit mu vysvětlit, že takhle nahlas to zrovna při proměňování není OK, protože se děje něco hrozně důležitého? Dobře, potřebuje s sebou na mši hračku. Ale musí to být něco, co dělá hluk? Někdy stačí maličkosti...

A když už jsme u těch dětí, jedna technická k nedělním katechezím. Katecheze jsou určeny pro děti od tří let do třetí třídy bez doprovodu rodičů. Takže, milí rodičové, odevzdejte své ratolesti s klidným srdcem katechetkám a vraťte se zase na svá místa. Ony vám je zase v pořádku vrátí. Pokud to děti bez vás nezvládnou, dejte jim ještě čas. Ať se to nemusí pořádkem opakovat. Chytrému napověz - a hloupé rodiče u nás nemáme, ne? ☺

Pavel Rejman

Pole nebo pár volů?

První sobota v říjnu, slunečné odpoledne a tradiční pouť na Vranov. Chvilí po třetí hodině se na konečné autobusu spojujeme v modlitbě a vydáváme se na cestu. Kdosi prohodí, že nemáme kříž, a myslí tím farní poutnický kříž ze dvou kusů březového dřeva. Někdo jiný odpovídá, že máme každý svůj, a myslí tím kříže v životě i křížky na zádech. Toto kouzlo nechtěného směřuje naše myšlenky k tomu, abychom si pro sebe formulovali smysl a cíl svého putování. Jistě každý z nás jdeme na pouť se svými vlastními úmysly, neseme v srdci svoje drahé, přátele, nemocné, modlíme se o dary Ducha Svatého, prosíme o sílu unést nějaké trápení. Na šňůrku cesty navlékáme jednotlivé desátky růžence a naše oči se sytí krásou barev podzimního lesa. Duše se zklidňuje a vynořuje se toho tolik, za co můžeme Bohu děkovat.

Jak málo stačilo, abych tu nebyla? Ještě ráno jsem na miskou vah pokládala tolik „důležitých“ povinností. Prádlo, podlahy, kuchyně, všude by bylo co dělat. Jak říkal kdysi svatý Filip Neri, když viděl nějakého trestance: „Tam jde Filip Neri mínus Boží milost.“ Ale Boží milost plus já funguje a teď tu jsem a jdu s ostatními devíti farníky na pouť na Vranov. Naše farnost platí v rámci Brna za živou a kvetoucí. „Jste dobří“, poplácávají nás ostatní po ramenou. Jak to, že na farní pouti, v podstatě příjemné procházce krásným odpolednem, je nás jenom deset včetně faráře, který je tu jaksí služebně?

Je to jako s tím pozváním na hostinu, jak to líčí svatý Lukáš: „Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ‚Pojďte, vše už je připraveno.‘ A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: ‚Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.‘ Druhý řekl: ‚Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!‘“

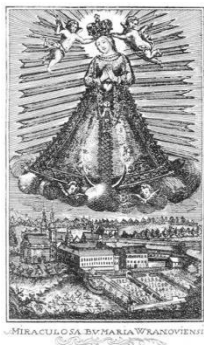
Je to až tragikomické, čemu všemu dáváme přednost před Hospodinem.

Možná jsme až příliš bohatí. Protože, jak psal jeden katolický spisovatel: „Chudým evangelium se zvěstuje, a chudí jej přijímají. Zvěstuje-

me-li evangelium bohatým, šilhají stranou, nastavují chvíli ucho a potom odbíhají tam, kam pokrytecky šilhali. Smysl jejich šilhání jest takovýto: Víte, já bych vás rád poslouchal, je to vskutku zajímavé, co pravíte, ale někdo je pro kontemplaci a většina nás pro život aktivní. Kola se musejí roztáčet. Hleďte, támhle už na mne čekají, třikrát už na mě kývali a já se tady s vámi zabývám, dobrá, kdyby byla jenom jedna povinnost, ale v dnešní době, to víte, člověk neví kudy kam, děti, muž, obchod, čeládka, pole, úřady, starost na starost – prosím – už jdu!“

A pokud už Bohu nebo bližnímu něco dáme, což je v podstatě totéž, protože „co jste učinili jednomu z těchto nepatrných, mně jste učinili“, takže když už něco dáme, dáváme drobtý, které by beztak spadly z našeho přeplněného stolu, dáváme z přebytku, tak aby nám ještě dost zůstalo a my byli zajištěni. Ale, jak říká ten spisovatel, „Bůh ani nechce pomoc od bohatých. Protože i když něco dávají, dávají to vždycky jako ze svého. Dávají to vždycky jako bohatí. A to člověka ponižuje. To ponižuje i Boha.“

Markéta Šmerdová

Z farní knihovny

Marek Vácha: Radost z Boha

Po výživné porci Nevyžádaných rad mládeži nás Marek Vácha zve k Radosti z Boha. Mluví o žití, o touze, o vztahu. Potřeba dodržování pravidel se z toho nakonec vynoří jako nečekaný vedlejší produkt. Základní obrysy jsou stále tytéž: Záleží na Tobě, tvůj život je nesmírně cenný, čas je vzácná hodnota, život je

(někdy) těžký, nejsme tu kvůli svému potěšení, ale posvěcení. *Takže to zkusme žít. Nejen se něco dozvědět, zkusíme, aby nás to proměnilo. Nepůjde ani tak o průřez moderní teologií, jako spíše o to, přiložit jiskru k sudu s prachem.* (Z hlubin paměti dlouholetého katolíka pochopitelně vyvstane hláška z Popeleční středy – pamatuj, člověče, že jsi prach atd.)

Texty v knize plynou jako zpěněná řeka kolem základních katolických daností jako je modlitba, Písmo svaté, svátosti, církev, morálka, desatero a púst. Ale nejde o paragrafy katechizmu, rozdíl je asi jako mezi prohlídkou přírodovědného muzea a procházkou po letní rozkvetlé louce, jako mezi četbou zákona o rodině a prožíváním líbánek.

Problémy současné církve opravdu nejsou podávání přijímání na ruku nebo do úst, varhany nebo kytary, čelem k lidu nebo zády k lidu, ... nebo toho, kde sehnat lešení nebo peníze na opravu kostela a jak propagovat katolickou církev. Ten náš jediný problém je víra. Kdysi dávno těch lidí bylo dvanáct, kterých se cosi dotklo, ... a pak obrátili Evropu vzhůru nohama.

Víra je pozvání obyčejných lidí k neobyčejným věcem.

V katolické církvi nejsme spolek lidí, shromážděných za účelem oprav církevních památek, nejsme spolek lidí, který chce ve společnosti prosadit svůj názor na rozvody heterosexuálů a sňatky homosexuálů... Jsme spolek lidí zraněných Bohem, ... jsme lidé, kteří především hledají Boží království, kteří poznali trýzeň žizně a dotkli se studny... Nikoliv příručka dovoleného a zakázaného, ale radost z odpuštění hříchů. ... Protože o nic menšího se nejedná, než o proměnu sebe a následně o proměnu světa.

K šestému přikázání jsou zcela logicky, ale ještě jsem to nikde takto neviděla, včleněny dvě kapitoly o dovednostech vztahu, pro Něj a pro Ni, namátkou vybírám: *Nikdy ji nezměníš. Ber ji se vším všudy, nebo vůbec... Pokud si dáte sraz a Ty ji necháš čekat, a přijdeš o pět minut později a ani nepošleš omluvnou SMS, pamatuj, že jediným adekvátním a lidským řešením situace je Tvoje harakiri ... Do vztahu nevstupuješ pro svoje potěšení, ale pro svoje posvěcení ...Když se o něj nebudeš opírat, nikdy*

se nestane pevnou skálou ...Pamatuj, muže definuje žena ... Nauč se svého muže milovat i s jeho chybami, nauč se velkoryse ho milovat i kvůli nim...atd., atd.

Chtělo by se dodat, čtete jen na vlastní nebezpečí, a pokud možno někde dobře schování před světem. Může se vám totiž lehce stát, že se budete smát nebo plakat, když si vzpomenete na svoje „jsi mrtvý muž“ nebo „strnady na šípkovém keři“ (po přečtení porozumíte). Některá slova vám mohou způsobit díru do srdce (konečně), bohaté citace z dalších knih můžou způsobit díru ve vaší peněžence, pokud je správně pochopíte jako pozvání k další četbě. V poznámkách pod čarou si podávají ruce židovský myslitel Jonatan Sacks, papežové Benedikt XVI. a František, trapistický opat Dom Samuel, španělský mystik svatý Jan od Kříže, guinejský kardinál Robert Sarah, francouzský laik s alžírskými kořeny Fabrice Hadjadj, středověký Mistr Eckhard a mnozí další. A potevřená dvířka k vlastní zkušenosti s Bohem, momenty v modlitbě nebo hodiny adorace pod širým nebem, kontemplace přírody, o to všechno se Marek ochotně a neokázale dělí s touhou předat nám Radost z Boha. Jak říkám, čtete jen na vlastní nebezpečí, hrozí totiž změna smýšlení a následně i skutků.

-maš-

Gustovo okénko

Protože se nám v kostele obměňují generace, potěším tu současnou mladou, která vychovává ty nejmenší, svými vzpomínkami. Mé zápisy jsou z doby, kdy naše děti měly 4 - 5 let...

Doma jsem se rozzlobil a říkám, „Tak kdo tady poručí?“, hned přišla jasná odpověď: „Ty, protože byl na vojně.“

Synáček nese do kuchyně své malůvky a při rozdávání mi říká: „Ty dostaneš větší obrázek, protože ses dřív narodil a maminku předrostl.“ Klučina za mnou přichází s tajemným výrazem a praví: „Až budu jako ty, tak si vezmu maminku, ... ale to už bude babička. Tak to by nešlo, že?“

A.D.

Informace z FER

Milí přátelé,

rád bych navázal na minulý článek a podělil se s vámi o radost z brigády z 3. 11., kdy jsme vyklízeli kůlnu. Příprava byla napínavá. V úterý před akcí jsme byli přihlášení tři, v pátek počet narostl na 8 a nakonec v sobotu dorazila hromada lidí. V některých chvílích pracovalo i přes třicet lidí najednou!

A to nejen muži, ale i několik žen a dokonce i děti (tímto bych rád rozšířilo poděkování, které zaznělo následující neděli v kostele – díky moc nejen mužům, ale všem!!!). A tužili se. Nestačil jsem odvážet vozíky plné harampádí do sběrného dvoru a do výkupu železa (stržili jsme přes tisíc osm set korun) a chlapi mi málem zavařili cirkulárku. Máme teď dřeva na táboráky na několik let dopředu. Malou skvrnkou bylo, že jsme v rámci vyvážení železa odevzdali do sběru omylem i gril otce Jindřicha. Ten se ale nenechal zaskočit a v dalším týdnu si ho ve šrotu našel a za 15 Kč vykoupil. Těším se, že nám na něm příště něco ugriluje 😊.

Nálada celý den byla výborná a jsem si jistý, že nikdo z těch, co přišli, takto stráveného času nelitoval. Myslím, že to nejlíp dokumentuje následující historka: Po vyklížení jsme také začali demolovat strop a stěny současné garáže. Kluci, kteří to dělali, se opravdu najedli prachu. Klobouk dolů. Když Pavel Rejman vylezl, byl černý doslova jako čert. Všude. Čekal bych, že bude z té těžké práce v prachu vyčerpaný, ale on se jen zazubil řka „to byl ale super Iťáček relax“ 😊.

Garáž bude třeba ještě dokončit. Proto neváhejte a запиšte si do kalendáře další termín – 8. prosince v 9 hodin, kdy se máte možnost ZDARMA 😊 stejně zrelaxovat i všichni ostatní.

Podarilo se tedy kompletně vyklidit a uklidit celou kůlnu. Bude tak možno konečně posoudit stav všech konstrukcí, což je důležité pro rozhodování, co s kůlnou dál.

A to je teď velkým otazníkem. Vzhledem k tomu, že půjde o farní peníze a společnou práci, rozhodli jsme se na FER oslovit všechny farníky s **anketou**.

Byli bychom rádi, kdybyste vyjádřili svůj názor na nejlepší budoucí využití kůlny. Řadu nápadů jsme již v minulosti obdrželi. Počínaje nejjednoduššími opravami až po vybudování dalšího patra s ordinacemi nebo byty k pronájmu. Dokonce je nemálo příznivců toho, abychom jako farnost začali podnikat a vybudovali zde farní pivovar. Je jasné, že od rozsahu úprav se taky budou odvíjet nutné finance (od několika set tisíc po 5-7 milionů).

Vezměte to tedy prosím za své a pošlete svoje (rozumné!!) návrhy. Ten nejzajímavější a také ten s největší podporou poté vybereme k realizaci. Mějte jen prosím na paměti, že v přízemí musí být umístěna dvojgaráž a malá dílna. Ať už dole nebo třeba v podkroví by také měl zůstat prostor na nějaký sklad.

Za tímto účelem bude v kapli kostela instalované tablo s některými již existujícími návrhy. Svoje návrhy a vyjádření můžete zasílat buď mailem na: proks@pfm-group.cz nebo je v písemné podobě odevzdejte kdykoliv do konce roku na faře nebo v sakristii.

Když už jsme u anket, tak ještě jedna informace, tentokrát maminkám. Po dlouhých diskusích, zda na houpačce na farním hřišti madlo „ano“ nebo „ne“, nakonec zvítězil názor „ano“. Bude se tedy v dohledné době instalovat.

A protože dnes je to všechno jen o dobrých zprávách, přidám ještě jednu. Snažíme se, aby co nejvíce investic, které provádíme, přineslo pro financování farnosti buď budoucí příjmy, nebo úspory. V loňském roce bylo provedeno zateplení stropu kostela, kaple a stropu nad oratoří. S napětím jsme čekali, zda opatření přinese očekávaný přínos.

Spotřeba plynu v topné sezóně			
(MW)	2015-2016	2016-2017	2017-2018
Kostel	30,402	40,703	24,327
Fara	46,365	56,849	47,253

Sami můžete v tabulce vidět výsledek. Zatímco na faře byla (po výraznějším nárůstu v zimě 2016-2017) v zimě 2017-2018 spotřeba mírně vyšší než v zimě 2015-2016, tak v kostele (po stejném nárůstu v zimě 2016-2017) spotřeba klesla skoro o 20 %. A to jsou ještě tepelné ztráty na faře v současné době nepochybně sníženy kvalitním zateplením stropu střechy díky vestavbě bytů.

Začíná Advent a tak vám, už potřetí v současném funkčním období, spolu s kolegy přejeme požehnané, radostné a pokojné očekávání příchodu Spasitele. Kéž se letos narodí i do našich srdcí.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Adventní hra 2018 – Cesta k Betlému

Milé děti a všichni čtenáři,

co je nejlepší na tom mít narozeniny? Je toho spousta, že?! Oslava narozenin s rodinou či kamarády, výzdoba, pozvánky, dort a samozřejmě dárky! Spousta lidí si myslí, že úplně to nejlepší a nejdůležitější na narozeninách jsou právě dárky:

S oslavou je totiž spousta starostí – je potřeba vybrat a pozvat hosty, uklidit, připravit pohoštění a zábavu, pak zase dát všechno do pořádku. A někdy se stane, že ten, na koho jsme se těšili, nedojde, anebo naopak přijde někdo úplně nepozvaný...

Oslava je prostě moc náročná. Mnohem lepší by byly jenom dárky a úplně bez oslavy. Ale představte si to – v den narozenin by vám prostě jen poštou došlo pár balíčků. Měli byste radost? Nikdo by se s vámi na nové věci nekoukl, nikdo by je neobdivoval, nikdo by neměl radost, že vy z nich máte radost. Na dárečcích je totiž nejlepší, že víme, že nám je někdo daroval z lásky. Že někdo šel a koupil nebo vyrobil něco

speciálně pro nás. Že si dal tu práci a zabalil to a přinesl to. Že mu nebylo líto věnovat čas a energii vydat se na cestu a připojit se k oslavě našich narozenin.

Za čtyři týdny jsou Vánoce – narozeniny Pána Ježíše. On při svém narození taky dostal nějaké dárky od pastýřů či králů. Hodnota těch dárků nebyla ale jen v jejich ceně. Pán Ježíš dobře věděl, jak bylo náročné pro pastýře uvěřit andělům a následovat hvězdu a putovat až k němu. On věděl i jak dlouho byli na cestě tři králové a jak to pro ně bylo namáhavé a nebezpečné. A právě z toho, že tito lidé obětovali svoje pohodlí, svůj čas a svoje síly putování k Betlému a nově narozenému Králi, měl Pán Ježíš velikou radost.

Právě začíná advent. Pro mnohé z nás je to čas, který bychom klidně přeskočili. Všichni se už vidíme u svítícího stromečku, před betlémkem a s dárečky. Ale advent pro nás má význam – je to ta naše cesta. Je to naše šance ukázat Pánu Ježíši, že i my si vážíme pozvání k Betlému a jsme ochotní obětovat své síly, své pohodlí. Chceme nejen stát před Betlémem, ale chceme i projít adventní cestu k němu tak, aby z ní měl Pán Ježíš radost.

Při naší snaze nám může pomoci například letošní adventní hra. Každý den budeme prožívat naši cestu k Betlému, budeme plnit úkoly a na znamení své snahy, která často znamená vzdát se pohodlí, volného času a prožít něco nového, budeme za sebou na naší cestě nechávat stopy. Pravidla a pomůcky potřebné k účasti na adventní hře si můžete vyzvednout v kostele.

Šťastnou a plně prožitou cestu vám přeje

Terka

Pořad bohoslužeb do konce roku 2018

2.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela Jaroslava, rodiče Hobzovy, Daškovy a živou rodinu
			8:30	za zemřelého Jana Pleského a † sourozence a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
3.12.	Po		18:00	za dožité 93. narozeniny paní Bartlové
4.12.	Út		6:30	za zemřelé rodiče Havlíkovy
5.12.	St		18:00	za Boží ochranu a dary Ducha Svatého pro děti, které v tomto školním roce přijmou Pána Ježíše
6.12.	Čt		6:30	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.12.	Pá		18:00	za rodiče Dvořákovy, manžela a Škarkovy za zemřelého bratra Zdenka, živou a zemřelou rodinu Helánovu a na poděkování za dar života
8.12.	So	P. Marie neposkvrněné	6:30	za nemocné
9.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za zemřelého Antonína Tomáška a manželku, zemřelého Josefa Kazdu a manželku a jejich živé a zemřelé rodiny
			8:30	za živou a zemřelou rodinu Libusovu
			10:00	za farní společenství
10.12.	Po		18:00	za živou a zemřelou rodinu Hrbkovu a Nohelovu
11.12.	Út		6:30	na poděkování za dar života a Boží požehnání a dary Ducha Sv.
12.12.	St		18:00	za zemřelé rodiče Miroslava a Boženu Volfovy a jejich rodiče
13.12.	Čt		6:30	za nenarozené děti
14.12.	Pá		18:00	za zemřelého bratra, rodiče, manžela, syna a živou rodinu za rodiny Oplatkovy, Šimáckovy a Tlustošovy
15.12.	So		6:30	na úmysly dárců
16.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	na úmysl dárců
			8:30	za zemřelého manžela, bratra, rodiče a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
17.12.	Po		18:00	za zemřelého syna, manžela a oboje rodiče
18.12.	Út		6:30	za Boží pomoc při stavbě a za sousedy
19.12.	St		18:00	za zemřelou Boženu Krupovou
20.12.	Čt		6:30	za zemřelou Emílii Suchou a Boží požehnání pro živou rodinu
21.12.	Pá	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	za skauty za zemřelého Václava a Marii Literákovy
22.12.	So		6:30	za zemřelé
23.12.	Ne	4. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela a rodiče z obou stran
			8:30	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
24.12.	Po	Štědrý den	16:00	za děti z naší farnosti
		Vigilie Narození Páně	23:00	za všechny kněze, kteří sloužili a slouží naší farnosti
25.12.	Út	slavnost	7:15	za farní společenství
		Narození Páně	8:30	za † P. Ivana Pešu, † rodiče z obou stran a živou rodinu
		Boží hod vánoční	10:00	za živou rodinu, dar zdraví a za zemřelého manžela a rodiče
26.12.	St	sv. Štěpán	7:15	na poděkování za dar života s prosbou o dar zdraví sestry Mar-kéty
			8:30	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro bratra
			10:00	za živou a zemřelou rodinu a za kmotra Gustu
30.12.	Ne	sv. Rodina	7:15	za zemřelého manžela Jindřicha, bratra Josefa, zemřelou rodinu a Boží požehnání pro živou rodinu
			8:30	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu
			10:00	za vzájemné porozumění v rodinách naší farnosti
31.12.	Po	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za uplynulý rok

**Srdečný dík za všechny vaše příspěvky.
Uzávěrka vánočního čísla bude 14. 12. 2018.
Přejeme požehnané prožití Adventu.**